

4. jun. 1974

FAKTA

Dato:

4. jun. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 63-68

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

realiteten som det skal
være, kan jeg se over hovedet
gøre andet end hvad jeg
ger? Det er dog også en reali-
-tet at så dan som jeg
arbejder mig - er arbejdsstil-
-lende fordi det næsten
ude lukkede består af
projektet mig. Man kunne
måske undlade at arbej-
-de med projekter hvis der
ikke var en klar forståelse
-ning for at de blev rea-
-liserede, men hvad skal
man så lave? Skal man
så prøve at kunstobjekter
til sin kunst handle og
glæde sig at det er noget
helt helt andet man vil?
Det er jo højt sandsyn-
-ligt at det ønske man
mere om at finde en

form der afspejler ens ideer
og tanker - en ren og stærk
uopfyldelig ønskedrøm.

Paris 4-6-74.

Det er en ønske-
-drøm fordi man ikke vil
høre den fulde kronsekvens
af hvor man står for gje-
-bliver.
Nu har jeg hele vinteren
gjort om bagge først på
at jeg vil leve malerisk for
mig, men det lader sig
simpelt hen ikke gøre, jeg
kan ikke føle det som
andet end en far mig
fuldstændig lige gyldig hånd-
-ling af beskaffede mig
med farve og billedstrukturer.
"R+B" er den mest afspej-
-skende afsnit jeg er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

muel til, man er samtidig
en næsten total ledning
en bl. med vej der i alle faser
nogen steder, man må
blive på den og undersøge
alle dens egne strukturer eller
man må forlade den.
De andre veje, jeg har
prøvet især sig, ikke mere
fjævre og de ender på
et eller tidspunkt ledning.
Jeg har min i flere år stået
der hvor jeg stadig havde
en funktionsløs trang til en
aktivitet, men var ikke
kunnet finde an den ud-
løsning for den end ved
at vende mig tilbage til
gamle, for mig allerede
udtømt former.
For oplysthed har jeg en for-
-nemmelse af at den led-
-sigtets og hidsighed skulde
-des at jeg ikke opførte mig

Situationen blev og handler
Konsekvens derved.
Hvad er de situationer og
hvad er deres konsekvenser?
Jeg spørger hvad jeg skal
i går: jeg har stadig til akt-
-livet - til at beskæftige
mig med kunst (man ikke
med kunst som den al-
-mindelige og fulde) om
jeg kunne ikke finde det
felt, eller om måske hvor
den nu aktivitet stadig kun
udfødte sig. Problemet for-
-tilværelse sig selv ved at
jeg er af mangen af kunst-
-livet (det danske) rent
økonomisk hilsat bekræft
at jeg i en vis udstrækning
er frunget til at fremstille
selvstændige produkter.
På den anden side er det
frivilligt om det ville
løse problemet med at finde

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det rette aktivitetens område,
hvis jeg ikke var af ham, og
af kunstlivet og dets af-
værgelse.
Kraavel om selvebyrde modalt
hvis jeg ikke var selv
flittede til at efterkomme
de sidste par år, jeg
har stort set kunnet gøre
hvad jeg ville og føle dette
er det jeg ikke behøver for
mig at finde min "form"
her, mange år frem-
ad, det kan tænke at man
skulle skændse en hvs pro-
-dusent her, det er ikke var-
-tæret af et absolut nød-
-vendigheds krav kom mende
i midte en selv.
Tilbage altid ansel dem
Tilbage halsløse prædication-
-tal for ham mende, man
har fortsat dette, ikke kan-

-net indstille den, og det må
betjente at den store Lil
et nedvendigt krav hos
mig - eller er det som jeg
så ofte har været indt på
ene og alene føle jeg ville
vede mig, ikke ene hvad
jeg skulle lave, hvis jeg ikke
kunne danne daglige rutine
som et fast holdt punkt?
Det er så tit det alt sam-
-men i større og mindre
mængde på en gang.
Og det er måske for man
Otvende dage kunne liden
af sin situation ved det
at bryde den daglige
rutine (måske hjælper det
at træne på Glend, hvor
jeg findes ind i en anden
rytme) for tude sig andre
ting en hvad man er
vant til, hvad kan jeg
ikke sige for ejeblikket,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

man mon ikke det vil
vise sig af sig selv.
Ja der tal der er meget
samm tyder på at denne
daglige rutine virker som
en flugt mekanisme, et
brug, den giver en frem-
meldelse af at man gør
noget og det man i virke-
lig heden gør er jo blot
at holde denne rutine
igang, fordi slipper man
den så venter i ubehag liden
og dens problemer indbrer en
savn en lacune.
Det er meget temmeligt at
hvis jeg ikke så stærkt op-
ret holdt den ne arbejds-
rutine ville jeg ~~ikke~~ f. des
blive frimodig til at stille
mig spørgsmaal: hvorfor
er jeg her i Paris? Ja ville
ja min tynd for heldet at
forstå hvorfor Boudin er så
led og ved af at være her
jo den måske vil lige præcist
- men ville jeg da jeg ikke
~~ikke~~ havde rummet at skule
mig vas være nød til at
tage stilling til og konsekven-
-sion af.
Ja der er i ubehag det er en
dårlig vane at arbejde hvis
der ikke er en eller anden
frimodig grund til det.
Så i heden er jo at resten
af dagen hvor jeg ikke
af direkte arbejder vækter jeg
mig og synes det er en
held i det hele til vorese jeg
tyder, dette må være tegn
på at formiddagens arbejds-
-timmer simpelthen er en
flugt, hvis jeg ikke havde
den ville jeg væde mig
helt dagen og så meget at
B på at eller andet hils-
-punkt ville blive frimodig
til at frekve en fremtidig

i min livsordelse.
Jeg kunne gerne mere godt
kanke mig at fronds-
hele min livsordelse og be-
-gynede for mig en frisk
brende alle sine slæbe
som det så stærkt end hvide,
men man gør det på ikke
det bliver - det vil kun ved
forhåbet, men min aldrig
frem til handlingen - og
en dag er det for selv.
Jeg tror der for i alle mit
Tage og ophold skal bruges
på arbejde jeg skal ikke
slæbe mere end de aller-
-nede for sigle ma forder
med så jeg kan lave noget
hvis det endelig skulle være
ellers var jeg bare ophul-
-det på i alle et gøre
noget som helst.

Paris 7-6-74.
Midt under arbejdet
kan jeg pludselig blive stød
af en slags opvækkelse,
lige som når man i en
eller anden situation har
en meget stærk følelse af at
det her man oplever for,
det er opvækkelse er en hand-
-ling (en farve - form - linie - fj-
-sur o.s.v.) som jeg brinde
mig at have gjort på mig-
-sig som me i de andre
mange år for.
og så kunne jeg blide for
på da den tænke at man
som individ består af
noget ufermenteret - noget på
sin vis statisk - uden for
en udvikling.
Jeg spørger mig selv om
der er skal nogen som